A°. 1838. N°. 1.

DONDERDAG DEN 4den JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 January 1838.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 2den dezer, No. 414, is tot ASSISTENT van den *Rojer der Melasse Vaten* aangesteld, de Heer DANIEL BENJAMINS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 January 1838.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Het BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

De prijs van het *Vleesch* is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH 50 Centen } per ℔
Het SCHAPENVLEESCH 48 Centen }
Het VARKENSVLEESCH 36 Centen }

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

EEN WOORD AAN ONZE GOEDGUNSTIGE *LEZERS!*

Bij de uitgave van ons eerste nummer in dit jaar, kunnen en mogen wij niet in gebreke blijven onze geëerde Lezers met de verwisseling van hetzelve hartelijk geluk te wenschen.

Wanneer wij intusschen met eenen vlugtigen blik op het verledene jaar terug zien, dan zijn er gewisselijk velen, die met gemengde aandoeningen hetzelve gesloten hebben; sommigen hadden ruime stof, zich over genotene zegeningen te verblijden; anderen wederom stortten heete tranen over het smartelijk verlies van Echtgenooten, Vaders, Moeders, Kinderen, Broeders, Zusters en Vrienden; zoo dat, geachte Lezers! de beker der vreugde dikwerf vermengd is met bitterheid en ons leven gelijk is aan eene bloeme des velds, die heden voor elks oog prachtig prijkt, doch morgen reeds verwelkt is. Daarvan hebben wij onder anderen de treffendste voorbeelden in het verloopene jaar gezien, door het verlies van zoo vele mannen, nuttig voor de Maatschappij, en waaronder, die in den hoogen der jaren, op de plaatse van Rust en Reuwe, in den donkeren grafkuil nederdaalden.

Teregt zong eenen nu verheerlijkten Dichter:

Het menschelijk geslacht valt toch als blaêren af;
Wij worden en vergaan — de wieg grenst aan het graf —
Daar tusschen speelt een droom een treurspel met het harte;
De smart wijkt voor de vreugd, de vreugd weer voor de smarte;
De Koning kluit tan troon, de slaaf buigt voor hem neer;
De *dood* blaast op het spel — en beiden zijn niet meer!
O sterveling, wie ge ook zijt, toon al het heil der aard'
Is dit, alleen den wensch der ed'le menschheid waard;
Een leven, vrij van schand', van wroeging en van zorgen;
Een vrolijke avond en een slaap tot aan den morgen;
Een doodbed, zacht als dons, wat nog herdenken streelt,
En waar de zielrust om de kalme sponde speelt; —
Zie daar den hoogsten schat, dien de aarde ons aan kan bieden,
Hij blijft ons eigendom, waar jeugd en voorspoed vlieden;
Wie hem alreê bezit, heeft niet vergeefs geleefd:
Gelukkig, die hem kent, en moedig naar hem streeft! (*)

Dan, ja dan kan men met een oog van blijdschap en vreugde op den afgelegden levensbaan terug zien en de laatste ure, die toch voor ons allen — voor den eenen wat vroeger, voor den anderen wat later — doch eenmaal zeer zeker slaan zal, met gerustheid verbeiden; ja, dan zal de bode des doods ons geene verschrikking aanjagen, maar men zal hem beschouwen als een welkome vriend, die ons komt noodigen, om in zaliger, betere en verhevener gewesten te komen wonen.

Voorts ontboezemen wij onze hartelijkste wenschen voor de Welvaart van Z. M. onzen geliefden Koning en deszelfs geheele dierbare Huis, dat alleen bij het treffend verlies van H. M. de algemeen beminde Koninginne opgetogen mogen worden in den Heere hunnen God; — voor den waardigen Vertegenwoordiger en Hoogstdeszelfs Gemalinne, aan wiens op handen zijnde vertrek uit ons midden, wij nu reeds met droefheid gedenken, dat beiden hunne betamelijke wenschen mogen vervuld zien; — voor allen, die met en onder hem regeren, dat Regt en Geregtigheid gepaard met algemeen Volksgeluk in derzelzer Raadzalen steeds voorzitten; — in een woord, voor allen, van welken rang, stand of kunne ook, dat zij zich in het heil des Heeren steeds verblijden en zich allen in tijdelijke welvaart en voorspoed mogen verheugen.

En, terwijl wij in het openbaar onzen erkentelijken dank betuigen, voor het vertrouwen tot hiertoe in ons gesteld, nemen wij tevens de vrijheid, zeer vriendelijk te verzoeken, ons daarmede bij voortduring wel te willen begunstigen, terwijl wij, door eene prompte en exacte bediening, ons dat vertrouwen, meer en meer zullen trachten waardig te maken.

Paramaribo, 3 January 1838.

DE REDACTIE.

In het jongst verloopene jaar zijn alhier uit het Moederland gearriveerd, 81 Schepen; — en van hier naar het Moederland uitgeklaard, 68; dewelke als lading hebben uitgevoerd:

Suiker: 18,194 vaten, wegende 24,086,664 ℔.

Heele Koffij: 127 vaten en 10,294 balen, wegende 1,715,187 pond.

Gebroken Koffij: 94 vaten, en 1,922 balen, wegende 367,398 pond.

Schoone Katoen: 2,852 balen, wegende 928,616 pond.

Vuile Katoen: 155 balen, wegende 52,015 pond.

Kakao: 608 balen, wegende 84,538 pond.

Indigo: 8 kisten, wegende 783 pond.

Tonkaboonen: 1 kist en 3 vaten, wegende 1,143 pond.

Loango Tetei: 1 vat.

Hout: 678 pies, van onderscheidene soorten.

Madeira wijn: 44 heele, 10 halve, 44 kwart en 6 achtste Pijpen.

Rum: 25 puncheons en 64 vaten.

Oud Koper: 18,851 pond.

Oud Tin: 1,435 pond.

Metaal: 3 kisten, wegende 590 pond.

Huiden: 2 vaten en 118 stuks.

Vischlijm: 10 kisten en 1 vaatje.

Arrarout: 8 kisten.

En in hetzelfde tijdvak alhier aangekomen uit Noord-Amerika 33 Schepen; — en vertrokken 35; hebbende als lading medegenomen:

Malassie: 5,043 vaten, inhoudende 533,046 gallons.

(*) Ontleend uit het graf van *Feith.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 6 November 1837.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 29 *October.* Het ministerieele Avondblad behelst het volgende:

»Eenige onzer dagbladen verontrusten, zich bereids, wegens de voortgangen der Franschen in Afrika, en wij nemen eenige dier opwekkingen tot naijver en wantrouwen over, welke tot de geliefkoosdste wapenen der Tories behooren. Eerst te verdenken, en dan te hoonen, dit is hunne staatkunde. Indien zij het Britsche volk bezorgdheid voor Frankrijk willen aanjagen — als de Whig-Ministers zijn te wijs, om aan oude vooroordeelen het oor te leenen — dan moeten zij eenen anderen grond van klagte, en andere hoop op een' goeden uitslag hebben. Welke voordeelen Frankrijk door het bezit van Konstantine kan erlangen, kan best afgeleid worden uit die, welke hetzelve door het bezit van Algiers heeft verkregen. Tot dus verre is dit voor Frankrijk, eene bron van onrust en geldopofferingen geweest: ons heeft het geen penning en geen oogenblik inspanning gekost. Frankrijk is gedurende zeven jaren in het bezit der zeekust van dat deel van Afrika geweest; en indien wij geen nadeel hierdoor hebben ondervonden; zoo is het niet denkelijk dat wij door de uitbreiding van Frankrijks veroveringen in het binnenland nadeel zullen lijden. Daarenboven heeft het met der daad een rooversnest, de vijand van alle eerlijke koopvaarders, in eene beschaafde en vriendschappelijke haven herschapen. Pogingen om nu onnatuurlijken volkshaat tusschen de Engelschen en Franschen op te wekken, zullen, zoo wij hopen, even ijdel wezen als zij kwaadaartig zijn. Doch het is niet onwaarschijnlijk, dat zij, die ondervinden, dat het hun onmogelijk valt, in het eigen land burgeroorlog te stichten, thans er op uit zijn om een buitenlandschen Krijg te brouwen.«

DUITSCHLAND.

Uit Napels wordt van 5 October als volgt gemeld:

Opzigtelijk het landen van de reeds vroeger genoemde zeeschuimers geeft ons officiele dagblad de navolgende bijzonderheden. Eene omtrent 60 man sterkte bende roovers landde in den nacht van 21 September in eene kleine baai aan de kust van Otranto. Naar de kleeding en wapenen dier booswichten te oordeelen, schenen het Dalmatiërs te zijn. Hun eerste aanval was ge-

rigt tegen de nabijgelegen wacht van het tolkantoor; de jonge brigadier, die den post kommandeerde, bleef na eenen moedigen tegenstand gewond op de plaats liggen. Daarna begonnen de roovers onderscheiden landhuizen te plunderen, die door de gegoede bewoners van dat gewest des zomers worden betrokken. De barbaarsche wijze, waarop zij hunne plunderingen volvoerden, zoude ongeloofelijk toeschijnen; hunne hebzucht liet zelfs de armsten niet in het bezit van hunne schamele kleeding. In het buitenverblijf van den majoor Sauli, die juist afwezend was, roofden sommigen al wat hun voor oogen kwam, terwijl anderen bedreigingen lieten hooren en sabelhouwen toebragten, waarbij de echtgenoot en de zoon van den majoor gekwetst werden. Burgelijke wandaden pleegden zij in de woning van eenen priester en in het lustslot van den Hertog van Scorrano, waar zij vele personen kwetsten en zelfs het zwakke geslacht en den weerloozen ouderdom niet verschoond lieten. Ten laatste, doodden zij ook gruwelijkerwijze den huishewaarder van prins Tricase en plunderden diens woning van boven tot beneden. Zoodra de tijding hiervan in het dorp Tricase bekend werd, werd de stormklok geluid en de overheden snelden met gendarmen en gewapende burgers naar de kust, doch bij hunne aankomst waren de schelmen reeds weder in volle zee.

Uit Odessa wordt van 5 October het volgende gemeld:

De reis van onzen doorluchtigen Beheerscher naar zijne Transkaukazische bezittingen vestigt natuurlijk de algemeene aandacht op die rijke landstreek, welke, midden tusschen de Zwarte en Kaspische zee gelegen zijnde, het vereenigingspunt daarstelt tusschen ons onmetelijk rijk en de staten van Midden Azie. Eenige mededeelingen uit echte bronnen, namelijk uit het omstandige berigt van de door den Minister van Financien, Graaf Cancrin, afgezonden kommissie ter navorsching van deze, tot dusverre zelfs in Rusland grootendeels nog onbekende landstreek, zullen mitsdien wel eenige belangstelling verdienen.

De Transkaukazische gewesten worden verdeeld in die, welke onbepaald aan de Russische monarchie zijn onderworpen; in die, welke onder derzelfs bescherming staan, en eindelijk in die, welke slechts in sommige opzigten van dat land afhankelijk zijn. Tot de eerstgenoemde behooren Grusie, dat voormaals onder denzelfs czaars een eigen, onafhankelijk rijk vormde, maar sedert 1801 met Rusland is vereenigd; het bestaat thans uit de beide provincien Kachetie en Kartalinie en vijf daartoe behoorende tartaarsche distrikten; Imeretie (het oude Colchis) het pachalik Achalzich, eene aanwinst van den jongsten oorlog met de Turken; het militaire distrikt der Muzulmansche provincien Schirwan, Karabag, Talyschin en Schekin, het militaire distrikt der provincien Daghestan, waartoe Bako, Kuba en Derbent behooren, de provincie Armenie, welke, bij het sluiten van den vrede van Turcmanschai door Persie geheel aan ons is afgestaan, zonder naar de grootte te rekenen, vergelijk een afzonderlijk rijk konnen vormen, maar en bestaat met de daartoe behoorende provincie Erivan, het chanaat Nachitschewan en het distrikt Ordubat, eene oppervlakte van 17,614 vierkaat wersten. Gurie dat eerst in het jaar 1828 geheel bij Rusland is ingelijfd en eindelijk de provincie Dscharo-Belokansk. Al deze gewesten vormen te zamen eene uitgestrektheid gronds van 154,000 vierkante wersten. Derzelver grootste lengte bedraagt 610 en de grootste breedte 420 wersten. De bevolking beloopt volgens de laatste telling 864,000 zielen van het mannelijk geslacht. Tot de tweede klasse der aangenomen landverdeeling behooren: Mingrelie, Abchasie, het gebied des sultans van Jelisuisk, de chanaten Kasikumuk, Korausk en het gebied van den schamhal van Tarkow. Zij beslaan eene ruimte van 31,420 vierkante wersten en tellen eene bevolking van 213,700 mannelijke inwoners. Tot de derde klasse behooren eindelijk eenige distrikten van de Lesghiers. Om verschillende beletselen kon de kommissie daar geen voldoend onderzoek bewerkstelligen.

De Transkaukazische gewesten worden door zeer verschillende volksstammen bewoond, die door geaardheid, zeden en bestaan hemelsbreed van elkander afwijken. In het eigenlijk Grusies (Georgie) vindt men Grusiners, Tartaren en Armeniers. Deze laatste volksstam, van welke velen de Katholijke geloofsleer belijden, is de talrijkste. In het Pachalik Achalzich treft men de Turken als de heerschende volksstam aan, vervolgens Grusiniers, Armeniers, Joden, Karapapachen en Heidens. De Muzelmansche provincien Schirwan, Karabag, Schekin worden bij uitstek door Tartaren en Armeniers bewoond. De bevolking der provincie Armenie bestaat uit Tartaren, Persianen, Armeniers en Kurden. De talrijkste volksstam in al deze provincien is de Tartaarsche, die het Mohamedaansche geloof belijdt, en 333,049 mannelijke ingezetenen telt. Ten opzigte van de door deze bevolking bewoonde ruimte, kan men rekenen, dat zes menschen op iedere vierkante werst wonen. In 4990 gemeenten verdeeld zijnde bewoont deze bevolking 18 steden, 5 vlekken en 4967 dorpen en nomadische verblijfplaatsen. Men kan mitsdien aannemen, dat iedere gemeente 45 huisgezinnen of 152 bewoners van het mannelijk geslacht sterk, is.

Het klimaat der Transkaukazische gewesten vertoont in derzelver verschillende gedeelten de opmerkelijkste afwisselingen, een gevolg van de ongelijke vorming des lands. Van den onmetelijken bergrug des Kaukasus en derzelfs takken loopen onophoudelijk grondverheffenheden uit, die het vlakke land in veelvuldige rigtingen doorsnijden. Zoo is het noordelijke, door eene bergketen omsloten gedeelte der provincie Schirwan gedurende drie maanden van den winter met sneeuw overdekt, terwijl het zuidelijke, van het eerstgenoemde slechts honderd wersten verder aan de kaspische zee gelegen gedeelte, in vele jaren geene sneeuw ziet. Het hoogste punt in het westelijk gedeelte der provincie Kuba, de Schach-Dagh genaamd, is in een altijd durend kleed van sneeuw gehuld, terwijl op het naastgelegen, van de zee grenzende gedeelte slechts zelden sneeuw wordt aangetroffen; zelfs wordt de zee hier nooit met ijs overdekt. De Irtsche, in eeuwigdurende sneeuw gekleede Schach-Dagh is van de stad Kuba niet meer dan 50 wersten verwijderd en laat dus altijd aan de ingezetenen zijn winteraehtig voorkomen zien, terwijl zij zelven slechts eenen zachten winter van weinige weken hebben. Over het geheel levert de geheele, door de Schirwansch, Schekinsche en Karabagsche bergketen en de kaspische zee ingesloten vlakte, een voortreffelijk land, niet alleenlijk met opzigt tot het aangename klimaat, waardoor het wordt begunstigd, maar ook ten aanzien van den zeer vruchtbaren grond. Men kan gerustelijk zeggen, dat, bij zorgvuldiger bebouwing, een kweekplaats voor ardpische gewassen kan worden in vele opzigten aan Rusland opleveren, wat anders uit Persie, Indie en het zuiden van Amerika wordt aangevoerd.

EDICTALE CITATIE.

(1110) Uit kracht van de acte tweede default, met admissie tot eene derde dagving, in dato 15 December 1837, verleend door het Geregtshof in *Suriname*, aan HENDRIK ADOLPH BUHK, in qualiteit als Executeur in den Boedel van wijlen LAMBERTUS THIJM, impetrant van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij Exploicteur bij het Geregtshof voornoemd, bij openbare Edicte *ad valvas curiae* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, alle bekende en onbekende Binnenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen LAMBERTUS THIJM, mitsgaders alle en een iegelijk, die eenig regt, actie of pretentie van welken aard ook, tot lasten den voormelden Boedel hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Om te compareren ter eerst te houdene gepriviligeerde rolle bij hetzelve Geregtshof, in de maand Julij dezes jaars, des voormiddags ten *acht* ure, ten einde de impetrant qq. te zien dienen van acte tweede default en derde dagving, en wijders voort te procederen als naar regten.

Paramaribo den 2 Januarij 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

ADVERTISSEMENTEN.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij G. O. dd. 7 dezer, No. 334/30 — roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaands bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1838, den vollen ouderdom van achttien jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun negentiende jaar zullen zijn ingetreden, en die hun negen en veertigste nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun vijftigste nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke *FINALE VRIJSTELLING* van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling dd. 6 Februarij 1837 voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden op Maandag den 8sten Januarij 1838, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. H. J. K. en L.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo den 28 December 1837.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

De onderggeteekende WIJKMEESTER der Eerste *Buiten Wijk*, of zoogenaamde *Combé*, maakt bij deze aan de respective bewoners derzelve Wijk bekend, dat hij ingevolge Publicatie van 5/6 Maart 1826, op aanstaande Donderdag den 11den dezer, een aanvang zal maken met de Jaarlijksche opneming der Vrije Personen in dezelve Wijk woonachtig.

Paramaribo den 4 Januarij 1838.

De Wijkmeester voornoemd,
H. SPALINGER.

(1127) Op den 29sten December 1837, overleed in den ouderdom van 56 jaren, de Welgeboren Heer VOLKERT VAN HALM Jr. En. betreurd door zijne Naastbestaanden en Vrienden.

Paramaribo den 3 Januarij 1838.

(1104) De ondergeteekende zal op aanstaande Dingsdag den 9den dezer, 's namiddags ten *vier* ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten huize van den uitlandigen Heer N. ROJER, doen verkoopen:

PRACHTIG MOBILAIR, waaronder een welluidende *FORTE PIANO*, van 6 *Octaaf* — verder twee *CHAISEN* met derzelver *TUIGEN*, benevens een Mulat genaamd NICOLAAS, zijnde een bekwame *KOK*.

Een en ander een dag voor- en op den verkoopdag te bezigtigen.

Paramaribo den 4 Januarij 1838.

F. G. PICHOT L'ESPINASSE *qq*.

(1101) De zaken gevoerd gehad hebbende onder de FIRMA van J. C. TELTING J. GZ., van *HEDEN* af, zullen voortgezet worden onder die van

J. C. TELTING J. GZ. & Co.

Paramaribo den 3 Januarij 1838.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.